

tévés műveket címük, szerzőjük, rendezőjük szerint. A rádió a hazai és külföldi szerzők listáját is megadta, a tévé pedig elkészítette a filmek, színházi előadások vagy színpadi művek adaptációjának jegyzékét. Ezek után sokkal könnyebb lenne véleményt mondani a belgrádi, mint az újvidéki műsorról. Az újvidéki terv csak perccétekekről beszél, míg a belgrádi a műveket veszi számba.

Az újvidéki terv felületességének érzékeltetésére íme csak két példa: a jelentésből kiderül, hogy az év folyamán előkészítjük az *Élő víz* című sorozat forgatását, de hogy kinek a művéről van szó (feltételezzük, hogy Majtényi Mihály azonos című regénye megfilmesítésére készülnek), arról hallgat a terv. A drámapárosok tervezetéből csupán annyi derül ki, hogy a belgrádi stúdióval közösen elkészül a Svetozar Markovićról szóló sorozat és semmi egyéb.

Sokszor leírtuk már és valljuk is, hogy például a belgráditól húsz évvel fiatalabb újvidéki stúdió a műsorok minősége tekintetében nemigen marad alul. Ez áll, de hogy tervezni tanulhatnának az idősebb testvértől, az biztos. Még szerencse, hogy az Újvidéki Rádió-Televízió művészeti műsora valóban nem olyan silány, mint azt a tervből a beavatlanok gondolhatnák. Csak éppen időt és fáradságot nem szentelünk annak, hogy az elképzeléseket érthetően és világosan közöljük. Enélkül viszont minek a köztvita? Csupán a forraság kedvéért?

A HUNGAROLÓGIAI INTÉZET ÚJ KIADVÁNYAI. Négy kiadvány látott napvilágot az elmúlt időszakban a Hungarológiai Intézet kiadásában, és megjelent a *Hungarológiai Közlemények* jubileumi száma is.

A Vajdaság helységeinek földrajzi nevei sorozat második köteteként lá-

tott napvilágot dr. Penavin Olga és dr. Matijevics Lajos munkája *Szabadka és környéke földrajzi neveinek adattára* címmel. A szerzők Szabadkán kívül még tizenhárom környékbeli település földrajzi neveit dolgozták fel. A kötet fő részét a községek nevének elemzése képezi; ezt követik a település bel- és külterületének földrajzi tulajdonnevei, majd pedig a földrajzi köznevek betűrendes mutatója következik. A kötet nélkülözhetetlen segédkönyve lesz mindazoknak, akik Szabadka és környéke múltjával vagy jelenével kívánnak foglalkozni.

Kórogyi (szlavóniai) népballadák, balladás történetek, balladás dalok címmel jelent meg dr. Penavin Olga gyűjteménykötet. A bevezető részben a szerző a gyűjtés helyének és módjának az ismertetése után szól az adat-szolgáltatókról, nevezetesen arról, kik őrzik még a balladákat, s kitől tanulták őket. Ismerteti továbbá a ballada előadásának alkalmát és céljait, az előadás módjait stb. A gyűjtött anyag időrendi sorrendben kapott helyet a kötetben: az első alfejezet a kiasszikus balladákat tartalmazza, a második az új stílusúakat. Ezt követik a betyárballadák, a balladás történetek és a helyi történetek, külön-külön alfejezetben. A kötet záró részében megtalálható az adatközlők jegyzéke, az irodalomjegyzék, majd pedig a gazdag, illusztráló képanyag következik.

A Bölcsészettudományi Kar Magyar Tanszékének Tanulmányok c. sorozatában látott napvilágot a *Balassi Bálint összes versei* c. kötet. Amint az alcímből megtudja az olvasó, a verseket „helyreállított, eredeti” sorrendben kapja kézhez. Hogy miért jelentős e tény, arra dr. Bori Imre hívja fel a figyelmet a kötet utószavában, aki egyben arra is figyelmeztet, hogy „a Balassi-kutatások új korszakának a kezdetén állunk”, melyben sor kerül

majd a költő tényleges művészetének a feltárására és értelmezésére, s „művészi öntörvényeinek leírása kerül előtérbe az eddigi életrajz-központú szemlélet ellenében”. A verseket Horváth Iván teszi közzé.

A Hungarológiai Intézet Nyelvészeti Füzetei sorozatban látott napvilágot Vajda József *A hely- és időhatározós szerkezetek* c. munkájának szerbhorvát változata *Padežne mesne i vremenske konstrukcije* címen. A szerző kontrasztív szempontból vizsgálja a szerbhorvát és a magyar nyelv hely- és időhatározó-rendszerét.

A Tito-jubileumok jegyében látott napvilágot az újvidéki Magyar Nyelv, Irodalom és Hungarológiai Kutatószervezet folyóiratának legutóbbi, 30—31. száma. „E jubileumi számunkat tiszteletünk és ragaszkodásunk jeléül annak az embernek ajánljuk, aki nek politikai bölcsessége tette lehetővé számunkra, hogy ma Jugoszláviában a magyar nyelvet egyenrangúan használjuk más nemzetek nyelvével, s hogy akadémiai, főiskolai, egyetemi tanszékeken, tudományos intézetekben ápoljuk és fejlesztjük a szocialista szellemiségű magyar kultúrát” — olvashatjuk egyebek között a jubileumi szám elé írt bevezető sorokban. A szerkesztőség e törekvéseit kifejezendő, a négy téma köré csoportosított tanulmányok közül két témakör szervesen is kapcsolódik a jubileumhoz. Az elsőben, amely a Nyelv és nemzetiség címet viseli, két tanulmányt olvashatunk (Borivoj Pupić: A JKP /JKSZ/ állásfoglalásának kialakulása és fejlődése a Jugoszlávia államberendezésének mint a nemzeti kérdés megoldásának az útjával kapcsolatban; Varga László: A társadalmi-politikai szervezetek és a nyelvi egyenjogúság). A második alfejezet a Társadalom és nyelv címet viseli, s négy tanulmány kapott benne helyet: Dušan Jović a

marxista nyelvészélet néhány alapkérdését taglalja, Junger Ferenc a Dráva-szögben végzett felmérések alapján a nyelvi egyenjogúság megvalósulásának néhány gyakorlati kérdésével foglalkozik, Molnár Csikós László a magyar nyelvnek a vajdasági községi képviselő-testületekben és közigazgatási szervekben való használatát elemzi, Albina Lük pedig a Murántúlon végzett kétnyelvűségi vizsgálatok eredményeit ismerteti. Nem kisebb érdeklődésre tarthatnak számot szakmai körökben a szám másik két alfejezetében helyet kapott tanulmányok sem (a Kontrasztív vizsgálatok téma keretében: Keck Balázs: Az egyes számú halmozott alany és az állítmány számbeli egyeztetése a magyar és a szerbhorvát nyelvben, valamint Bányai Lajos: A szerbhorvát za-, iz-, na- prefixumos igék ekvivallensei a magyar nyelvben c. tanulmányok; a Földrajzi nevek alfejezetben: Penavin Olga: A jugoszláviában folyó magyar névgyűjtés, valamint Kaszás József: A földrajzi nevek változása Lendva~Lendava környékén c. tanulmány).

A *Hungarológiai Közlemények* jubileumi számát gazdag szemleanyag zárja. J. F.

OLVASÓINK FIGYELMÉBE

Értesítjük előfizetőinket és olvasóinkat, hogy a Híd példányonkénti ára 1978 januárjától 10 dinár lesz, az előfizetés pedig belföldön egy évre 100, félévre 50 dinár. Külföldre az előfizetés egy évre 200, fél évre száz dinár lesz, illetve egész évre 12 dollár, fél évre viszont 6 dollár.

Az árváltozás nem vonatkozik az iskolákból és egyetemekről érkező csoportos előfizetésekre. A tanulók és egyetemisták előfizetésben továbbra is a régi áron juthatnak a folyóiratunkhoz.